

لغات مهم درس اول :

عُجِبَ : خودپسندی	تَوَاصَلَ : ارتباط (ماضی : تَوَاصَلَ / مضارع : يَتَوَاصَلُ)	اِنْتَقَى : پروا کردن (مضارع : يَنْتَقِي) « اتَّقُوا اللَّهَ: از خدا پروا کنید »
عَسَى : شاید = رُبَّمَا	تَمَّمَ : کامل کرد مضارع : يُتَمِّمُ / امر : تَمِّمْ / مصدر : مُجَادَلَةٌ	اِسْتَهْزَأَ : ریشخند کردن (ماضی : اِسْتَهْزَأَ / مضارع : يَسْتَهْزِئُ)
عَذَّبَ : عذاب داد (مضارع : يُعَذِّبُ / امر : عَذِّبْ) مصدر : تَعْذِيبُ)	جَادَلَ : گفت و گو کرد، ستیز کرد مضارع : يُجَادِلُ / امر : جَادِلْ مصدر : مُجَادَلَةٌ	اِثْمٌ : گناه = ذَنْبٌ
عَلَبَتْ : چیره شده	فُسِقَ : آلوده شدن به گناه	اُدْعُ : فرا بخوان
فُضِحَ : رسوا کردن	حَرَّمَ : حرام کرد (مضارع : يُحَرِّمُ / امر : حَرِّمْ / مصدر : تَحْرِيمُ)	اِغْتَابَ : غیبت کرد (مضارع : يَغْتَابُ) « لا يَغْتَابُ : نباید غیبت کند »
فَلَقَ : سپیده دم	حَسَّنَ : نیکو گردانید (مضارع : يَحَسِّنُ / امر : حَسِّنْ / مصدر : تَحْسِينُ)	اَنْ يَكُنَّ : که باشند (كَانُ، يَكُونُ) اَنْ يَكُونَا : که باشند (كَانَا، يَكُونُ)
تَسْمِيَّةٌ : نام دادن ، نامیدن (سَمَى / يُسَمِّي)	حَقَّنَ : تخفیف داد (مضارع : يُخَفِّضُ / امر : خَفِّضْ / مصدر : تَخْفِيزُ)	اَهْدَى : هدیه کرد بَعْضٌ ... بَعْضٌ : یکدیگر بِئْسَ : بد است
كَرِهَ : ناپسند داشت (مضارع : يَكْرَهُ / امر : اِكْرَهُ / مصدر : كِرَاهَةٌ)	خَفَى : پنهان ≠ ظاهر زَمِيلٌ : همکار	تَابَ : توبه کرد (مضارع : يَتُوبُ) (لَمْ يَتُبْ : توبه نکرد)
لَحْمٌ : گوشت (جمع : لُحُومٌ)	سَاءَ : بد شد (مضارع : يَسُوءُ)	تَجَسَّسَ : جاسوسی کرد (مضارع : يَتَجَسَّسُ / امر : تَجَسَّسْ / مصدر : تَجَسُّسٌ)
لَقَّبَ : لقب داد (مضارع : يُلَقِّبُ / امر : لَقِّبْ)	سَخِرَ مِنْ : مسخره کرد (مضارع : يَسْخَرُ / مصدر : سُخْرِيَةٌ)	مَتَجَرَّ : مغازه
كَبَائِرُ : گناهان بزرگ (مفرد : كَبِيرَةٌ)	« لا يَسْخَرُ : نباید مسخره کند »	تَخَفِيزٌ : تخفیف دادن (در داد و ستد)
لَمَزَ : عیب گرفت	سِعْرٌ : قیمت (جمع : اَسْعَارٌ)	تَنَابَرُ بِالْأَلْقَابِ : به یکدیگر لقب های زشت دادن (ماضی : تَنَابَرُ / مضارع : يَتَنَابَرُ مصدر : تَنَابُرٌ)
مَيِّتٌ : مرده (جمع : أَمْوَاتٌ، مَوْتَى) ≠ حَيٌّ	صَلَّ : گمراه شد (مضارع : يَضِلُّ)	عَابَ : عیب جویی کرد، عیب دار کرد (مضارع : يَعِيبُ / مصدر : عَيْبٌ)
مُهْتَدَى : هدایت شده	تَسْمِيَّةٌ : نام دادن ، نامیدن (ماضی : سَمَى / مضارع : يُسَمِّي)	

نوعیة : نوع ، جنس	تَوَّ	
أثقل : سنگین تر	بَنَفَسَجَى : بنفش	مَحْمِل : كجاوه
مَخْرَن : انبار	مَصْنَع : کارخانه	مَطْبَخ : آشپزخانه
مَطْبَعَة : چاپخانه	مَطْعَم : رستوران	مَلْعَب : ورزشگاه
مَنْزِل : خانه	نَهَى : بازداشت ، نهی کرد (مضارع : يَنْهَى)	قَد : گاهی ، شاید (بر سر مضارع) قَد يَكُونُ : گاهی می باشد

۱. عَيْنُ الْخِطَاءِ لِلْفِرَاقِ: «عدم الإلتزام بالمسؤوليات الإجتماعية مِنْ أَهَمِّ أَسْبَابِ فِي الْمَجْتَمَعِ!»

۱. الإختلاف ۲. قطع التّواصل ۳. التّفرقة ۴. التّقدم

۲. « دوشنبه - یکم - طلا - پرچم - امید » عَيْنُ الصّحیح :

۱. الإثنان - الواحد - دَهَبٌ - عَلَمٌ - رَجَاءٌ ۲. الإثنین - الواحد - دَهَبٌ - عَلِمٌ - الرّجاء

۳. الإثنان - الأوّل - دَهَبٌ - عَلِمٌ - رَجَاءٌ ۴. الإثنین - الأوّل - دَهَبٌ - عَلِمٌ - الرّجاء

۳. عَيْنُ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ فِي تَرْجُمَةِ الْمَفْرَدَاتِ ذَاتِ الْمَعْنِيَنِ:

۱. لها عِيُونٌ جميلة جداً: چشمها / چشمه ها ۲. أَلَّفَ اللهُ بَيْنَ قُلُوبِنَا: الفت برقرار کرد / تألیف کرد

۳. هل هذا هُوَ دَلِيلُكُمْ؟: راهنما/ دليل ۴. هذه الأوراقُ لونها خضراء: برگ ها / کاغذها

۴. ما هي الْخِطَاءُ حَسَبِ الْإِيضَاحَاتِ:

۱. العلاقة بين صديقين بشكلٍ مُستمرّ ← تَوَاصَل ۲. خَافَ مِنْ ارْتِكَابِ مَا نَهَى عَنْهُ اللهُ ← اتَّقَى

۳. الخُرُوجُ عَنْ طَاعَةِ اللهِ إِلَى مَعْصِيَتِهِ ← الْفُسُوقُ ۴. الشَّيْءُ الَّذِي يُثِيرُ إِعْجَابَ الْآخَرِينَ ← الْعُجْبُ

۵. عَيْنُ الْخِطَاءِ فِي تَعْرِيفِ الْمَفْرَدَاتِ حَسَبِ الْإِيضَاحَاتِ:

۱. عدمُ الحضورِ فِي الصَّفِّ مرّاتٍ كَثِيرَةً ← إغْتَابُ! ۲. كَشَفُ مَعَايِبِ الْآخَرِينَ أَمَامَ النَّاسِ ← فَضْحُ!

۳. رَجَعَ عَنِ الْمَعْصِيَةِ وَنَدِمَ عَلَى مَا فَعَلَ ← تَابَ! ۴. ما لا تَسْتَطِيعُ النَّفْسُ تَحْمِلُهَا ← كَرِهَ!

۶. عَيْنُ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ: «يا أَيُّهَا النَّاسُ! اجْتَنِبُوا عَن الْآخَرِينَ، وَعَلِمُوا أَن مَن يَقُومُ بِهَذَا الْعَمَلِ، فَيَرْتَكِبُ إِثْمًا كَبِيرًا»

۱. إستهزاء ۲. تسمية ۳. اغتيا ۴. فضح

۷. ما هو الصّحيح: « من أسباب قطع التّواصل بين الناس و الذي ... كأنه يأكل لحم أخيه ميتا»

۱. التّجسس - يَغِيبُ ۲. الإستهزاء - یرتکب ۳. سوء الظنّ - يَفْعَلُ ۴. الغيبة - يَغْتَابُ

۸. ميز الصّحيح لتكميل الأماكن الفارغة: « وسيلة بين أبناء البشر و كثيراً من الناس بها بعضهم بعضاً»

۱. اللّسانُ - للعلاقات - يَتَعَارَفُونَ ۲. اللُّغَةُ - التّوَأَصُلُ - يَتَكَلَّمُونَ

۳. اللّسانُ - الاتّصال - يَتَحَدَّثُونَ ۴. اللُّغَةُ - التّفاهم - يَعْرِفُونَ

۹. ميز غير المناسب: «قلتُ لبائع الألبسة في المتجر: هذه أسعارها و ها أنا أريد منها، هل عندكم موجود؟»

۱. السراويل - قليلة - نوعيات - غير مناسبة - ف - أفضل
 ۲. الفساتين - غالية - أشكال - غير مناسبة
 ۳. الملابس - رخيصة - نوعيات - مناسبة - و - أعلى
 ۴. العباءات - غالية - أشكال - مناسبة -
۱۰. عين الصحيح للفراغ حتى تصبح الجملة كاملة: «قد يكون بين زملائي من هو أنشط منا، فعلينا أن نبتعد عن.....»
 ۱. الاستهزاء ۲. الفسوق ۳. العجب ۴. التجسس
۱۱. عين الكلمة الغريبة في المعنى:
 ۱. الذنوب ۲. الإستغفار ۳. الفسوق ۴. التواصل
۱۲. عين الصحيح عن الكلمة التي أشير إليها بخط: «يا أيها الناس لا يستهزئ قوم من قوم»
 ۱. مسخره نكند ۲. به تمسخر نمی گیرید ۳. نباید مسخره کند ۴. مسخره نمی کند
۱۳. عين الصحيح في معنى اللغات التالية على الترتيب « السراويل - التواصل - بئس - العجب - الإثم - لا يغترب »:
 ۱. شلوار - رسیدن - بد است - خود پسندی - گناه - غيبت نمی کند
 ۲. شلوارها - ارتباط - بد بود - غرور - خطا - نباید غيب کند
 ۳. شلوار - رسیدن - بد است - غرور - خطا - غيبت نکند
 ۴. شلوارها - ارتباط - بد است - خودپسندی - گناه - نباید غيبت کند
۱۴. عين الصحيح في معنى اللغات على التوالي « ساء - متجر - ضل - أهدي - حى - ذو - مطاعم »:
 ۱. بد شد - مغازه - گمراه شد - هديه داد - بشتاب - صاحب - رستورانها
 ۲. بد شد - پاساژ - خوار شد - هديه کرد - عجله کن - دارایی - غذاخوری ها
 ۳. بد کرد - مغازه - گمراه شد - هديه داد - بشتاب - دارایی - رستورانها
 ۴. بد کرد - پاساژ - خوار شد - هديه داد - عجله کن - صاحب - غذاخوری ها
۱۵. عين العبارة التي قد جاءت فيها المتضادتان:
 ۱. مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ!
 ۲. إذا مَلَكَ الْأَرَادِلَ هَلَكَ الْأَفْاضِلُ!
 ۳. ليس شيءٌ أثقلُ في الميزان من الخُلُقِ الحسن!
 ۴. أكبر العيب أن تعيب ما فيك مثله!
۱۶. عين ما جاءت فيه كلمتان متضادتان:
 ۱. إن تَزَرَعَ شَرًّا تَحْصُدْ نَدَامَةً فِي النَّهَائَةِ!
 ۲. « و جادلهم بالتى هى أحسن إن ربك هو أعلم »
 ۳. « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ »
 ۴. الله ينهى الناس عن السخرية من الآخرين!
۱۷. « كم هذه الفساتين ؟ يَخْتَلِفُ السَّعْرُ حَسَبَ وَلِكِنِّي أُعْطِيكَ! »:
 ۱. قيمة - الأسعار - التخفيف ۲. نفود - النوعيات - التخفيف ۳. سعر - النوعيات - التخفيف ۴. قيمة - الأسعار - التخفيف

اسم تفضیل : برتری کسی یا چیزی را بر کسی یا چیزی دیگر می رساند.

مانند: عَلِيٌّ أَعْلَمُ مِنْ حَسَنِ (علی از حسن داناتر است)

طریقه ساخت:

<p>أَفْعَل (مذکر) ← مانند: أَكْبَر ، أَصْغَر</p> <p>فُعْلَى (مونث) ← مانند: كُبْرَى ، صُغْرَى</p>	}	طریقه ساخت:
---	---	-------------

هشدار : اگر کلمه ای بر وزن أَفْعَل باشد اما به رنگ و عیب دلالت کند در آن صورت اسم تفضیل نیست (صفت مشبّه خواهد بود). مانند: أَخْضَر (سبز) / أَبْكَم (لال)

مهم ترین رنگ ها عبارتند از : (اسود - سوداء) سیاه / (اخضر - خضراء) سبز / (ابیض - بیضاء) سفید / (احمر - حمراء) قرمز / (ازرق - زرقاء) آبی / (اصفر - صفراء) زرد

مهم ترین عیب ها عبارتند از : (أَبْكَم - بکماء) لال / (أَعْمَى - عمیاء) کور / (أَخْرَس - خرساء) گنگ / (اعوج - عوجاء) کج / (احمق - حمقاء) ابله / (اصمّ - صمّاء) کر / (احوّل - حولاء) لوچ

نکات تکمیلی

- گاهی اسم تفضیل بر وزن (أَقَل) و (أَفْعَى) می آید .
أَقَلّ : أَصَحّ - أَشَدّ - أَقَلّ - أَهَمّ - أَحَبّ و أَفْعَى : أَغْنَى - أَحْفَى - أَتَقَى - آقوی و....
- هر گاه بعد از اسم تفضیل حرف جرّ (مِنْ) بیاید آن اسم تفضیل معادل صفت تفضیلی (تر) در فارسی ترجمه می گردد . مثال: أَنْتَ أَعْلَمُ مِنْ عَلِيٍّ : تو داناتر از علی هستی
- اگر اسم تفضیل مضاف واقع گردد (یعنی دارای مضاف الیه باشد) معادل صفت عالی (ترین) در فارسی ترجمه می گردد . مثال: أَنْتَ أَفْضَلُ التَّلَامِيذِ : تو برترین دانش آموز هستی
- اسم تفضیل ال دار با (ترین) ترجمه می شود : هُوَ الْأَفْضَلُ : او برترین است .
- اسم های تفضیلی که بر وزن (أَفْعَل) هستند معمولاً بر وزن (أَفَاعِل) جمع بسته می شوند :
مثال : أَكْبَر ← أَكْبَرِ / أَعْظَم ← أَعْظِمِ / أَفْضَل ← أَفْضَلِ

البته اگر جمع مکسر بر وزن افعال بر برتری دلالت نکند ، اسم تفضیل نیست ، پس باید به مفردش دقت کنیم : أصابع (مفردش أصبع : انگشت) / أمّاكِن (مفردش مكان)

۶. اسم تفضیل مؤنث بر وزن **فُعَلِيّات** جمع بسته می شود . فُضْلِيّ ← فُضْلِيّات

۷. کلماتی که بر وزن افعی هستند ، اگر به یک ضمیر متصل شوند الف کوتاه به صورت کشیده نوشته می شود یعنی به صورت (**أفعا**) . مثال : أتقى + كُمْ ← أتقاكُم

۸. اگر اسم تفضیل نکره باشد برای مفرد ، مثنی ، جمع ، مذکر و مؤنث به شکل یکسان (**أفعل**) به کار می رود . مثال : هُوَ أَفْضَلُ / هِيَ أَفْضَلُ / بَیْزِيَّتِهِ أَفْضَلُ / نَحْنُ أَفْضَلُ / انا أَفْضَلُ

۹. برای مقایسه میان مؤنث ها هم از وزن **أفعل** استفاده می کنیم . مثال : مَرِيْمُ أَعْلَمُ مِنْ فَاطِمَةَ

البته اگر بخواهیم اسم تفضیل را به عنوان صفت برای یک اسم مؤنث به کار ببریم ، غالباً از همان وزن **فُعَلِيّ** کمک می گیریم : (**الآية العظْمی** / **الكلمة الحُسْنی**)

۱۰. دقت کنید که وزن افعال می تواند چند جور باشد :

الف (اسم :

✓ اسم تفضیل ✓ رنگ و عیب ✓ اسمهای همچون : أربَع (چهار) ، أرنَب (فرگوش)

ب (فعل :

✓ ماضی باب افعال بر وزن أَفْعَلْ ✓ مضارع باب افعال متکلم ومده بر وزن أُفْعِلْ
✓ امر باب افعال بر وزن أَفْعِلْ ✓ مضارع ثلاثی مجرد بر وزن أَفْعَلْ
✓ صیغه تعجب (ما أَفْعَلْ + مفعول)

◀ مثال :

أَحْسَنَ النَّاسِ ... : مردم نیکی کردند (أَحْسَنَ : فعل ماضی)
 أَحْسَنَ النَّاسِ ... : به مردم نیکی کرد (أَحْسَنَ : فعل ماضی - فاعلش ضمیر مستتر هو)
 أَحْسَنُ النَّاسِ مَنْ ... : بهترین مردم کسی است که ... (احسن اسم تفضیل و مبتدا)
 أَحْسِنِ النَّاسَ : به مردم نیکی کن (احسن : فعل امر)
 أَحْسِنُ النَّاسَ : به مردم نیکی می کنم (أَحْسِنُ : فعل مضارع متکلم وحده)
 مَا أَحْسَنَ عَلِيًّا : چه نیکوست علی ... (ما احسن : صیغه تعجب)
 ۱۱. دقت:

أَخْرَ ◀ أَفْعَل ◀ دیگر (اسم تفضیل) / جمعش : الْأَخْرَيْنَ / مؤنث اش : أَخْرَى (بروزن فُعَلَى) ◀ جمعش : أَخْرِيَات
 أَخْرَ ◀ فاعِل ◀ پایان - آخر (اسم فاعل) / مؤنث اش : أَخْرَةَ
 أَوَّلَ ◀ أَفْعَل ◀ اسم تفضیل / مؤنث اش : أَوْلَى (بر وزن فُعَلَى)
 دُنْيَا ◀ فُعَلَى ◀ اسم تفضیل / مذکرش : أَدْنَى (بر وزن أَفْعَى)

۱۰) دو کلمه خیر و شر :

✓ اسم تفضیل هستند :

- اگر به معنی بهتر و بدتر باشند مثلاً بعدشان حرف جرّ مِن بیاید
 مانند : الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ : علم بهتر از مال است .

- اگر به معنی بهترین و بدترین باشند مثلاً بعدشان مضاف الیه بیاید و سپس اسم موصول
 مِن بیاید مانند : خَيْرِ النَّاسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسَ : بهترین مردم کسی است که به مردم نفع برساند .

۱۷ اسم تفضیل نیستند :

- اگر به معنای (خوب / خوبی) و (بد / بدی) بیایند مثلاً خودشان صفت شوند

مانند : **الْعَمَلُ الْخَيْرُ يَنْفَعُكَ** : کار خوب به تو نفع می رساند .

⚠ اگر حرف (ال) در اولشان بیاید غالباً اسم تفضیل نمی شوند .

⚠ هشدار :

اینطور نیست که هرگاه خیر و شر مضاف واقع شده و بعدشان اسم ال دار بیاید ، همیشه اسم تفضیل شوند

بلکه میتوانند به معنای خوبی و بدی بوده و اسم تفضیل نشوند :

خَيْرُ النَّاسِ يَعُودُ إِلَيْهِمْ بِلَاشِكِّ وَ شَرِّهِمْ هُكَذَا : خوبی مردم بدون تردید به خودشان باز میگردد و بدی شان همچنین

⚠ یادآوری : جمع خیر ← آخيار / جمع شر ← شرور (نه شرور) ، اشرار

 اسم مکان :

بر مکان وقوع فعل دلالت می کند. مانند: **مَقْتَل** (مکان قتل)

❁ **طریقه ساخت:**

بر وزن **مَفْعَل** ، **مَفْعَلَة** ، **مَفْعَلَة** می آید. مانند : **مَنْزِل** ، **مَكْتَب** ، **مَدْرَسَة**

 نکات تکمیلی :

۱. وزن **مَفْعَل** و **مَفْعَلَة** برای اسم مکان و اسم زمان مشترکند و فقط از روی معنی و مفهوم آنها در جمله مشخص می شود که اسم مکان است یا اسم زمان .

مَقْتَلُ الْحُسَيْنِ فِي كَرْبَلَاءَ : مکان قتل حسین (ع) در کربلاست.

مانند:

مَقْتَلُ الْحُسَيْنِ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ : زمان قتل حسین (ع) روز عاشورا است

۲. اسم مکان گاهی اوقات بر وزن (**مَفَلّ** ، **مَفَال** ، **مَفْعَى**) می آید .

✓ **مَفَلّ** : مَفَرّ ، مَفَرّ ، مَضَلّ ، مَحَلّ ، مَمَرّ

✓ **مَفَال** : مَزَار ، مَطَار ، مَدَار ، مَكَان ، مَقَام

✓ **مَفْعَى** : مَنفَى ، مَجْرَى ، مَأْوَى ، مَقْهَى

۳. کلماتی را که بر وزن (**مَفْعَل** ، **مَفْعَلَة** ، **مَفْعِل**) هستند با وزن **مَفَاعِل** جمع می بندیم :

مانند : مَزَارِع (جِ مَزْرَعَة) / مَعَابِد (جِ مَعْبَد)

☞ البته وزن **مَفَاعِل** اگر بر مکان دلالت نکند اسم مکان نیست : **مَطَالِب** (جِ مَطَلَب)

۴. اسم هایی که معنای مکان دارند ولی با وزن های ذکر شده مطابقت ندارند ، اسم مکان نمی گیریم پس اسم هایی مانند (بَيْت : خانه) / (زَقَاق : کوچه) و ... اسم مکان نیستند .

بیشتر بدانید

صفت مشبّهه : اسمی است که بر صفتی ثابت و پایدار دلالت می کند .

انواع صفت مشبّهه :

الف (قیاسی : رنگ و عیب : **أَفْعَل** (مذکر) مانند: اخضر (سبز) / **فَعْلَاء** (مونث) مانند: خضراء (سبز)

حالات : **فَعْلَان** (مذکر) مانند: عَطْشَان / **فَعْلَى** (مونث) مانند: عَطْشَى

ب (سماعی :

وزن های سماعی صفت مشبّهه زیاد است : **فَعِيل** (گریم) ، **فَعَل** (حَسَن) ، **فَعِل** (فَرِح) و ...

◀ **یادآوری: وزن أَفْعَل**

بر رنگ یا عیب دلالت کند : صفت مشبّهه که مونث اش بر وزن **فَعْلَاء** است. (أحمر - حمراء)

بر رنگ یا عیب دلالت نکند : اسم تفضیل که مونث اش بر وزن **فَعْلَى** است. (أكبر - كبرى)

۱۸. عَيْن ما كلّه اسم التفضيل:

۱. أَحْمَر / أَقَل / أَعْلَى / أَصْغَر ۲. أَقْوَى / أَرَادِل / أَبْعَد / أَشْهَر ۳. أَسْوَد / أَيْبُض / خَيْر / أَحْضَر ۴. أَكْثَر / أَضَل / أَقْدَم / أَصْبَح

۱۹. عَيْن ما كلّه اسم التفضيل:

۱. أَيْبُض - أَصْغَر - أَجَوَد ۲. أَنْقَى - أَحَب - أَعْلَم ۳. أَرْحَم - أَرْزَق - أَعْلَى ۴. أَشَدَّ - أَصْفَر - أَكْبَر

۲۰. عَيْن ما فيه اسم التفضيل:

۱. سَيَهْلِكُ الْأَفْاضِلُ مِنَ النَّاسِ عِنْدَمَا يَحْكُمُهُمْ مَلِكٌ ظَالِمٌ! ۲. قَافِلَةُ الزَّوَارِ سَتَنْدَفِعُ إِلَى مَشْهَدِ الْمُقَدَّسَةِ فِي السَّاعَةِ السَّابِعَةِ غَدًا!

۳. لَمَّا نَظَرُوا إِلَى التَّوْرِ الْأَحْمَرِ نَشَعُرُ بِتَعَبٍ شَدِيدٍ! ۴. مَنْ بَدَرَ بُدُورَ الْخَيْرِ فَحَصَادُهُ يَنْفَعُهُ بِلا شَكٍّ!

۲۱. عَيْن ما ليس فيه اسم المكان:

۱. « و مَاوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَ بِنَسِ الْمَصِيرِ »

۲. فِي طَرِيقَتَنَا نَحْوَ أَصْفَهَانَ تَوَقَّفْنَا سَاعَةً لِأَكْلِ الطَّعَامِ فِي مَطْعَمٍ نَظِيفٍ!

۳. الْغَرِيبُ فِي الْأَمْرِ هُوَ أَنْ جَمِيعَ الْأَسْمَاكِ الْمُنْتَشِرَةِ عَلَى الْأَرْضِ فِي ظَاهِرَةِ مَطَرِ السَّمَكِ مِنْ نَوْعٍ وَاحِدٍ!

۴. يَبْعُدُ مَرَقْدُ ثَامِنٍ أُمَّتِنَا مَسَافَةً ثَمَانِيَةَ كِيلُومِتْرٍ تَقْرِيْبًا عَنِ طَهْرَانَ!

۲۲. عَيْن ما ليس فيه اسم التفضيل:

۱. « إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ » ۲. فَقِيهٌ وَاحِدٌ أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ أَلْفِ عَابِدٍ!

۳. أَعْلَمُ النَّاسِ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ! ۴. مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ!

۲۳. عَيْن « خَيْر » ليس اسم التفضيل:

۱. خَيْرٌ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ! ۲. « وَ لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ »

۳. « فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ » ۴. « بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ »

۲۴. عَيْن ما فيه « اسم التفضيل » أكثر:

۱. « وَ مَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ » ۲. أُمُورًا بِالْإِعْتِدَالِ فِي أَعْمَالِنَا فَإِنَّ خَيْرَ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا!

۳. إِنَّهُ كَانَ مِنْ أَعْظَمِ عُلَمَاءِ عَصْرِهِ وَ أَشَدَّهُمْ إِهْتِمَامًا بِنَشْرِ الْعِلْمِ! ۴. أَقْرَبُ الْعِبَادِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ رَحْمَةً وَ أَقَلُّهُمْ غَضَبًا!

۲۵. عَيْن الْخَطَا فِي اسْتِخْدَامِ اسْمِ التَّضْيِيلِ:

۱. جَبَلِ دِمَاوَنْدِ أَعْلَى جَبَلٍ فِي إِيرَانَ! ۲. قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ بِمَا لَا تَعْلَمُونَ!

۳. فَاطِمَةُ كَبْرَى مِنْ صَدِيقَتِهَا سَنًا! ۴. أَكْمَلَ النَّاسُ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا!

۲۶. عَيْن كَلِمَةِ « خَيْر » اسم التفضيل:

۱. خَيْرُكَ أَكْثَرُ مِنْ أَصْدِقَائِكَ! ۲. أُرِيدُ لَكُمْ الْخَيْرَ فِي كُلِّ الْأَوْقَاتِ!

٣. ما رأيتُ إلا خيراً فى كلام أبى!
٤. « و الله خيرٌ حافظاً و هو أرحم الراحمين »
٢٧. عَيْنِ الصَّحِيحِ عَنِ كَلِمَاتٍ : « مُحَرَّم - مَطَاعِم - خَلَاق - حُسْنَى ».
١. اسم الفاعل - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل
٢. اسم المفعول - اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم المبالغة
٣. اسم المفعول - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل
٤. اسم الفاعل - اسم المفعول - اسم التفضيل - اسم المكان
٢٨. عَيْنِ ما لَيْسَ فى العبارة التالية: « قَالَ مُصَيِّعٌ أَمْوَالِي لِي فى المَحْكَمَةِ عندَ القاضى: أُرْسِلْ لَكَ أَكْثَرُ أَمْوَالِكَ! »:
١. اسم الفاعل للمزيد - اسم المكان
٢. اسم الفاعل للمجرد - اسم التفضيل
٣. اسم المفعول للمزيد - اسم الفاعل
٤. اسم التفضيل - اسم المكان
٢٩. عَيْنِ الخِطَأِ عن اسم التفضيل:
١. فاطمةُ أكبرُ منى فاحترمها!
٢. بيتُ الاطفالِ الفقراءِ اجملُ من بيتِ الآخرين!
٣. السيدُ الحسينى من أفضلِ المعلمين!
٤. أختى صغرى منى عمراً. أعبُ كُلَّ يومٍ معها!
٣٠. عَيْنِ عبارةً ماجاء فيها اسم المكان:
١. الكذب مفتاح لكل شر!
٢. لأدخل متجر صديقى و أسأل أسعار السراويل!
٣. السائح ذهبَ إلى أكبر المكتبة فى خوزستان!
٤. العمال ينصرفون إلى المصانع ليعملوا بدقة!
٣١. عَيْنِ اسم التفضيل لیس خيراً:
١. هذه القصة التى سمعتها منك أنفع القصص!
٢. أنت أقواهم فى الجسم هل تُساعِدُنِي يا أختى!
٣. شهداؤنا فى الحرب المفروضة خير الناس إيماناً و عملاً!
٤. هذا الشارعُ شارعُ أطولُ من ذلك الشارع!
٣٢. عَيْنِ ما لَيْسَ فيه اسم التفضيل:
١. « كلمة الله هى العليا »
٢. أحسن بالوالدين أحساناً دائماً!
٣. للبلبل خير الأصوات من بين سائر الطيور!
٤. شرُّ الأصدقاء من هو جاهل فى الأمور!
٣٣. عَيْنِ ما لَيْسَ فى العبارة: « مَا وَصَلْتُ إلى مَمَرٍ بَيْنَنَا رَأَيْتُ والدينِ محزونينِ عن تصادمِ السَّيَّارَةِ! »:
١. اسم الفاعل / اسم المفعول ٢. اسم المكان / الاسم المثنى ٣. اسم الفاعل / اسم المبالغة ٤. اسم المفعول / اسم المكان
٣٤. عَيْنِ اسم التفضيل:
١. أحبُّ هذا الفلمَ الرائعَ لِأَنَّهُ جميلٌ جداً!
٢. ربُّنا آمناً فأغفر لنا و ارحمنا إنك أنت التواب الرحيم!
٣. أعلِّمتَ أجَلَ من معلِّمِ يَبنَى و يُنسى أنفساً!
٤. « قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ و الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ »
٣٥. عَيْنِ « الآخرين » لیس اسم التفضيل:
١. « و اجعل لى لسان صدقٍ فى الآخرين »
٢. التواضعُ أمرٌ جميلٌ يُمكنُ أن يُؤثِّرَ فى الآخرين!

۳. أحياناً نَعِيْبُ ما في الآخِرِينَ و فينَا نَفْسَ الصِّفَاتِ أَيْضاً! ۴. التَّجَسُّسُ في أُمُورِ الآخِرِينَ مُحاوَلَةٌ قَبِيحَةٌ لِكَ

۳۶. عَيْنِ الْخَطَأِ:

۱. بی شک خداوند نسبت به بندگانش بسیار توبه پذیر است: إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ عَلَى عِبَادِهِ!
۲. گناهان کبیره از جمله شرک، آمرزیده نمی شوند: لَا تُغْفَرُ كِبَائِرُ الذُّنُوبِ مِنْهَا الشَّرْكُ!
۳. دوست داشتنی ترین بندگان خدا، باتقواترینشان هستند: أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ أَنْقَاهُمْ!
۴. منت گذاشتن بعد از انجام کاری، بد است: الْمَنْ بَعَدَ الْقِيَامِ بِأَمْرٍ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ!

۳۷. « قَدْ يَجْعَلُ اللَّهُ خَيْرًا فِي شَيْءٍ كُنَّا نَكْرَهُهُ فِي بَدَايَةِ الْأَمْرِ...! »:

۱. گاهی خداوند در چیزی که در آغاز کار، آن را ناپسند می شمردیم، خیری قرار می دهد!
۲. بی شک الله در خیری که آن را در ابتدای کار ناپسند می شماریم، خیری قرار داده است!
۳. شاید خداوند در چیزی که در آغاز کار آن را ناپسند شمرده بودیم، خیری قرار داده است!
۴. در ابتدای کار، چیزی را ناپسند می شماریم که شاید خداوند در آن خیری قرار دهد!

۳۸. « مِنْ أَهْمِ الْمَشْكَلاتِ الَّتِي يُوَاجِهُهَا الْإِنْسَانُ هِيَ مُشْكَلةُ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ فِي الْمَجْتَمَعِ »:

۱. از مهم ترین مشکلات که انسان با آن روبه رو می شود همان مشکل عدم ارتباط میان مردم است!
۲. بزرگترین مشکل که انسان در جامعه با آن مواجه می شود همان مشکل بی احترامی در میان مردم جامعه است!
۳. از مهم ترین مشکلات که آدمی با آن روبه رو می شود مشکل قطع ارتباط بین مردم جامعه است!
۴. از مهم ترین مشکلاتی که آدمی با آن مواجه می شود همان مشکل قطع ارتباط میان مردم در جامعه است!

۳۹. « قَدْ يَكُونُ بَيْنَ رِجالِ المَصْنَعِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي و الآخِرِينَ فِي عَمَلِهِ »:

۱. گاهی بین مردان کارخانه شخصی هست که در کارش از من و بقیه بهتر است!
۲. میان مردان کارگاه کسی باشد که او کارش از من و دیگران بهتر است!
۳. در بین اهالی کارخانه کسی وجود دارد که در کار کردن از من و دیگران بهتر بوده است!
۴. در بین کارگران کارگاه شخصی است که او از ما و دیگران بهتر کار کرده است!

۴۰. أَحَبُّ أَصْدِقائِي مَنْ هُوَ يَعْمَلُ بوعده و لا يَلْمُزُ الآخِرِينَ أَبَداً»:

۱. از بین دوستانم کسی را دوست دارم که به وعده اش عمل می کند و از دیگران عیب چوبی نمی کند!
۲. دوست داشتنی ترین رفقایم کسانی هستند که به وعده هایشان عمل کرده و هرگز از دیگران عیب نمی گیرند!
۳. محبوب ترین دوستانم کسی است که به وعده اش عمل می کند و هیچ گاه از دیگران عیب جویی نمی کند!
۴. از میان دوستانم کسی را دوست می دارم که به حرفش عمل کرده و هرگز به دیگران لقب های زشت نمی دهند!

۴۱. « مِنْ أَهْمِ أَسْبابِ تُسَبُّبِ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ، أَعْمالِ قَبِيحَةٌ و ذُنُوبٌ نَرْتَكِبُها »:

۱. از مهم ترین دلایل قطع ارتباط بین مردم، کارهای زشت و گناهیانی است که مردم مرتکب آنها می شوند!
۲. یکی از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، امور زشت و ناپسندی است که مرتکب می شویم!
۳. از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، کارهای زشت و گناهیانی است که مرتکب آن می شویم!

٤. مهم ترین علت قطع رابطه میان مردم، کارهای زشت و گناهای است که ما مرتکب آن می شویم!

٤٢. «إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ مَنْ أَحْسَنَ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهِ»:

١. اگر به مردم احسان کنم چون کسی هستم که به آن که به او بدی کرده، نیکی کرده ام!
٢. بی شک، نیکوترین مردم، بهترین آنها نسبت به کسی است که به او بدی کرده است!
٣. اگر به مردم نیکی کنی، چون کسی هستی که در حق کسی که به تو بدی کرده، خوبی کرده ای!
٤. همانا، نیکوترین مردم کسی است که به کسی که به او بدی کرده است، نیکی کند!

٤٣. میز ما لیس فیہ اسم التفضیل :

١. أكثر الناس إيماناً بالله بعدما ألقى الخطيب عليهم كلاماً !
٢. يزداد قلبي حباً بك يوماً بعد يومٍ أكثر فأكثر يا أستاذي !
٣. أشقى الناس من يساوي يوماه و لا يسعى في التغيير !
٤. خيرك لا يخفى علينا و على جميع الناس خير البرية !

٤٤. میز " أكثر " مختلفاً عن الباقي:

١. لم يدع أخي فؤاداً إلى حفلةٍ تخرجه من الجامعة أكثر أقرباءنا
٢. لما رأيتها بعد فراق طويلٍ شعرتُ بأني أحبها أكثر مما كنت
٣. تبدو العروسُ في هذا الزَّيِّ أكثرَ جمالاً و يُعجبُ الضيوفُ جمالها
٤. إن يعلم الإنسان قدر لحظاته أكثر في الاستفادة عنها

٤٥. میز ما فيه اسم التفضيل:

١. أحبّ عباد الله و أنفعهم في كلِّ حالٍ !
٢. شرّ الناس يرجع إلى أنفسهم فلا تكن مثلهم !
٣. لا أتذكر طول حياتي أظلم من هذا الطريق !
٤. أغلب الناس على حاكمهم الجائر في بلادكم !

٤٦. میز المجموعة التي كلُّها من أسماء التفضيل:

١. الأوائل - الأفاضل - الأصاغر - الأماكن
٢. الأكابر - الأراذل - الأعالی - الآخر
٣. الأساور - الأكثر - الأجود - الأبقى
٤. الأوّل - الأغاني - الأحمر - الأحمق

٤٧. عین ما لیس فیہ اسم التفضیل:

١. ألزم شيء أهتمُّ به في الحياة هو الهدوء و الإطمئنان دون أيِّ قلقٍ !
٢. هذا هو التلميذُ الأوَّل في الصَّف و لم ينس وظائفه حتّى الآن!
٣. أبي الحنونُ أميلُ إليَّ من أخي الكبير و أخي أوجه الأولاد !
٤. ما أحبُّ هذا الطفل الذي الألعاب التي لا تسره و لا تحلو له!

٤٨. میز ما فيه اسم المكان:

١. إنَّ اللهَ بَعَثَ الأنبياءَ لإتمامِ مكارمِ الأخلاقِ !
٢. مَفاتِحِ الغيبِ عندِ اللهِ و لا يعلمها إلا هو !
٣. لا تُوجدُ مَآخِذُ مهمَّةٍ لكتابةِ المقالةِ عندي !
٤. إنَّ في هذا العملِ مَنافعَ كثيرةَ لجميعِ الناسِ !

پاسخنامه تست های جزوه

۱	۴	۴۰	۴
۲	۲	۴۱	۳
۳	۲	۴۲	۴
۴	۴	۴۳	۴
۵	۲	۴۴	۴
۶	۲	۴۵	۳
۷	۴	۴۶	۲
۸	۲	۴۷	۴
۹	۳	۴۸	۳
۱۰	۳		
۱۱	۴		
۱۲	۳		
۱۳	۴		
۱۴	۱		
۱۵	۲		
۱۶	۱		
۱۷	۳		
۱۸	۲		
۱۹	۲		
۲۰	۱		
۲۱	۳		
۲۲	۱		
۲۳	۳		
۲۴	۴		
۲۵	۳		
۲۶	۴		
۲۷	۲		
۲۸	۳		
۲۹	۴		
۳۰	۱		
۳۱	۴		
۳۲	۲		
۳۳	۳		
۳۴	۳		
۳۵	۱		
۳۶	۴		
۳۷	۱		
۳۸	۳		
۳۹	۳		

